

Apa találkozik a cicával

Réges-régen, amikor az apukám még kisgyerek volt, egy esős napon találkozott egy öreg kóbor macskával az utcán, és hazavitte magával. Mivel a cica éhes volt és fázott (nagyon szeretett volna meleg kályha mellett elfogyasztani egy tálka tejet), ezért apával tartott. Azonban az édesanyja, aki nem szerette a macskákat – főleg nem a kóborokat – mérges lett, és nem engedte be az állatot. Apa elszomorodott, bocsánatot kért a cicától az édesanyja viselkedése miatt, és arra kérte, hogy maradjon, majd ő megtalálja a módját, hogy mindennap vigyen neki egy tányérka tejet. Három héten át titokban etette, de egy napon az édesanyja megtalálta a macska tányérját a pincében, és nagyon mérges lett. Jól megszidta apát, a macskát pedig kidobta az ajtón. De apa később kilopózott, és szerencsére sikerült megtalálnia a cicát. Elindultak hát ketten sétálni a parkba, és közben beszélgettek.

— Amikor majd felnövök, lesz egy repülőm – mondta apa. – Nem lenne csodálatos mindig odarepülni, amerre a gondolataid járnak?

— Ennyire szeretnél repülni? – kérdezte a cica.

— Ó, igen! Bármit megtennék azért, hogy repülhessek!

— Hát jó – válaszolta a cica. – Ha ilyen nagyon szeretnél repülni, azt hiszem, van egy ötletem, hogyan tehetnéd meg ezt már most.

— Azt akarod mondani, tudod, hogyan tehetnék szert egy repülőre?

— Valójában nem repülőre gondoltam, hanem sokkal különlegesebb dologra, ami repül. Tavasszal a Mandarin-szigetekre kirándultam. Véletlenül lekéstem a hajót, és miközben az Áfonya kikötőben vártam a következőre, nézelődtem. A Vad-szigetnek nevezett hely érdekelt, amely mellett eljöttem a Mandarin-szigetek felé tartó úton. A két sziget egy hosszú sziklafallal van összekötve, viszont az emberek nem mennek a Vad-szigetre, mert az egy vadállatok lakta dzsungel. Úgyhogy elhatároztam, hogy egyedül fedezem fel. Nagyon érdekes hely, azonban láttam ott egy nagyon szomorú dolgot is.

Apa megszökik otthonról

— A Vad-szigetet egy háborgó vizű, széles folyó szeli ketté – folytatta a macska. – A folyó a sziget egyik végéből ered, és a másik végén ömlik bele az óceánba. A szigeten élő állatok nagyon lusták, és nem mennek el a folyó forrásáig, hogy eljussanak a sziget másik végébe. A folyóban élő krokodilok tudnának utasokat szállítani az egyik partról a másikra, azonban nagyon szeszélyesek, egyáltalán nem megbízhatóak, és folyton csak az evésre gondolnak.

